

Presilovka

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 13 Listopad 2003 03:00

Místo děje : Praha, Kulturní dům Krakov, 5. listopad 2003, 19 hodin

Děj : Koncert skupiny Kvokál

Účinkující: Kapela Kvokál ve složení : **Marek Zavřel** , kytara a zpěv, **Mirek Jenč** , mandolína a zpěv, **Vašek**

Spurný

, fukací harmoniky a zpěv,

Míša Jeřábková

(a za měsíc syn nebo dcera), zpěv ,

Martina Spurná

, zpěv a rytmika a

Saša Medek

, kontrabas a podle znalců občas i tanec

Publikum čítající s pracovníky kulturního domu sedm lidí.

Celkový dojem: Kvokál je kapela účinkující hezkou řádku let. Polovinu jejích současných členů tvoří zakládající členové Lístku. Lístek hraje v jiném složení dodnes. Vokálem prošla řada tváří, mimo jiné i Jerry Lešner. Páteří a hvězdou je nádherný hlas Martiny Spurné, drobné štíhlé ženy s obarvenou šošolkou vlasů (ten večer blond) a brejličkami. Prý je nástupkyní Ireny Budweiserové, přestože Irena je o týden starší. Martina je doma ve spirituálu, ale stejně jako její "předchůdkyně" Irena je všestranná. Podobně jako například má milovaná Hanka Skřivánková z Jarretu je i Martina dívka, s níž rytmus jen šije a je na ní vidět, jak má ráda muziku.

Před několika lety vedle Martiny stála Vladka Zavřelová, která doplňovala svého muže kapelníka Marka, stejně jako Martina dodnes doplňuje svého muže Vaška. Výrazem doplňuje pouze vyjadřují vztah vyplývající z oddacího listu, tedy nikoliv nějakou nadřazenost či podřazenost v kapele. Dnes vedle Martiny slyším nádherný alt Míši Jeřábkové (Terko Terčová, vždy si vzpomenu i na tebe) . Tento večer zpívala podle Marka i s Jeřábčetem, které má přijít na svět (prý na pódiu) už v prosinci. Holcám to nádherně ladí v duetu i v pětihlasu.

Presilovka

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Čtvrtek, 13 Listopad 2003 03:00

Míša rozmnoží škálu folkových nemluvnat. Nedávno jsem v Akcentu zažil v režii Marfuský Trchové i tři miminka zpěvaček, na prvním místě jedné z drsných Sester Steinových. Jo, holky těžší to maj, jak zpívá nesmrtelný Honza Nedvěd.

Vedle manželky Martiny stojí její manžel Vašek s typickým culíkem, lenonkami a sadou foukacích harmonik, na něž celkem suverénně válí, když stejně suverénně nezpívá.

V pozadí, ale jen opticky, stojí basista Saša Medek, hrající na kontrabas podobně jako Dalibor Hofrichter z Devítky občas i smyčcem. Basáci (ti s kontrabasem i basovou kytarou) jsou většinou nenápadní hudební suveréni, jejichž absenci vnímám až když nejsou na pódiu a já zjišťuji, že to není ono. Většinou toho moc nenamluví (to neplatí o Jimovi z Nezmarů), ale jejich občasné hlášky stojí zato. Saša není výjimkou a je řečeno frází " nedílnou součástí" kapely.

Konečně nový člen mandolinista Mirek Jenč přesvědčil, že nástroj nejen ovládá, ale zapadl i jako zpěvák.

Je to podruhé, co jsem v Krakově zažil přesilovku Kvokálu nad publikem.

Na jedné straně vyprodané Královny popu s nezbytným playbackem, T - mobil aréna dunící pod náporem publika exslavíků, o nichž pečlivý čtenář bulvárů ví skoro vše. Na druhé straně fantastická kapela, které to zpívá a hraje řadu let (deset?) tak, že má páteř je mrazením jak vypadá z mrazáku. Jenže kapela je bez promotion, agenta, producenta, vizážisty, skandálů, prostě "jenom" parta lidí, kteří milují muziku. Muziku, která je neuživí. Cituju dnes už klasika " v Čechách slávu muzikantů umazanou od bláta".

V prosinci Kvokál dělá předskokana Spirituál kvintetu, takže návštěvnost zaručena. Ale já bych raděj šel jen na předskokana. Znovu i za cenu přesilovky. Někdy je početní převaha kapely hrající jak o život víc než tisíce skákajících fanoušků. V případě Kvokálu to není jen někdy, platí to pokaždé.